

ΜΙΑ ΙΔΙΟΤΥΠΙΑ ΣΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ

Στή Σίφνο, νησί τῶν Κυκλάδων, ἠχογράφησα τὸ καλοκαίρι τοῦ 1976, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα, καὶ 4 τραγούδια στοὺς σκοπούς: Θεραπιανός, Παριανέικος, Σμυρνέικος καὶ τοῦ δρόμου ἢ τῆς καντάδας, πού παρουσιάζουν μιὰν ἀξιοσημείωτη ἰδιοτυπία. Ἡ ἴδια ἰδιοτυπία συναντᾶται καὶ στὰ νησιά: Νάξος, Πάτμος, Κῶς καὶ Νίσυρος, ὅπως διαπίστωσα ἀπὸ σχετικὴ ἔρευνα τόσο στὸ μέχρι σήμερα δημοσιευμένο, ὅσο καὶ στὸ ἀποθησαυρισμένο στὸ Κέντρον Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὑλικό.

Τὰ κείμενα τῶν τραγουδιῶν εἶναι δίστιχα μὲ λαμβικούς 15/σύλλαβους στίχους, ἐκτὸς τοῦ «Σίφνος 3» πού εἶναι σὲ τροχαίους 15/σύλλαβους. Ἡ μουσικὴ στροφή καλύπτει ἓνα στίχο ἄλλοτε χωρὶς καὶ ἄλλοτε μὲ ἐξωτερικὰ τσακίσματα. Ἔτσι γιὰ νὰ καλυφθῇ μουσικὰ τὸ δίστιχο τραγουδιέται δυὸ φορές ἢ ἴδια μουσικὴ στροφή.

Ἡ ἰδιοτυπία ἐμφανίζεται στὸ δεύτερο στίχο, ὅπου πρὶν ἀπὸ τὸ β' ἡμίστιχο ἐπαναλαμβάνεται τὸ β' ἡμίστιχο τοῦ πρώτου στίχου.

Παράδειγμα (Νάξος 1):

Ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ (δὶς), ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ τοῦ χρόνου ποιὸς
(τὸ ξέρει,
γιὰ θὰ πεθάνω, γιὰ θὰ ζῶ (δὶς), τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει, γιὰ θὰ 'μαι σ' ἄλλα
(μέρη.

Ὅπως φαίνεται στὸ παραπάνω παράδειγμα, στὸ δεύτερο στίχο ἀντὶ νὰ ἐπαναληφθῇ, ὅπως συμβαίνει στὸν πρώτο στίχο, τὸ ἡμίστιχο «γιὰ θὰ πεθάνω, γιὰ θὰ ζῶ», ἐπαναλαμβάνεται τὸ δεύτερο ἡμίστιχο τοῦ πρώτου στίχου «τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει».

Στὸν πίνακα πού ἀκολουθεῖ δίδονται μὲ ἀριθμητικὰ σύμβολα τὰ ποιητικὰ κείμενα τῶν μελωδιῶν, πού δημοσιεύονται στὸ τέλος τῆς μελέτης, μὲ ὅλες τὶς ἐπαναλήψεις καὶ τὰ τσακίσματά τους.

Στὸ πρώτο ἀπὸ τὰ τραγούδια αὐτὰ παρατηροῦμε τὰ ἐξῆς: Ἡ μουσικὴ στροφή,

Πίνακας¹

1) (Νάξος)	[1-8, (1-8) [I-VIII, (I-VIII)] [(1-8), 9-15] [(9-15), IX-XV]]
2) (Νάξος)	[1-5, 8, (1-5, 3-5), 6-8 [I-V, 8, (I-V, III-V), VI-VIII] [(1-8), 9-11, (9-11), 12-15] [(9-15), IX-XIII, (IX-XIII), XIV-XV]]
3) (Σίφνος)	[1-3, (1-3), 4-8, (1) [I-III, (I-III), IV-VIII, (I)] [7, 9-15] [(9-15), IX-XV]]
4) (Σίφνος)	[1-5, (1-5), 6-8,7 [I-V, (I-V), VI-VIII,4] [7, 9-15] [(9-15), IX-XV]]
5) (Κῶς)	[1, 1-5, (1-5), 1, (1-5), 6-8 [1, I-V, (I-V), 1, (I-V), VI-VIII] [2, 7, 9-15] [2, (9-15), IX-XV]]
6) (Σίφνος)	[1-5, 10, (1-5), 6-8 [I-V, 10, (I-V), VI-VIII] [3, 7, 9-11, (9-11), 12-15] [3, (9-15), IX-XI, (IX-XI), XII-XV]]
7) (Σίφνος)	[1-5, 10, (1-5), 6-8 [I-V, 10, (I-V), VI-VIII] [7, 9-15] [(9-15), IX-XV]]
		solo	coro
8) (Κῶς)	[2, 1-4, (1-4), 5-8 : [2, I-IV, (I-IV), V-VIII :] [2, 7, 9-15] [2, (9-15), IX-XV	[(9-11, 9-11, 9-11, 12-15)] [(IX-X, IX-X, IX-X, XI-XV)]
		solo	coro
9) (Νίσυρος)	[1-5, (1-4, 1-5), 6-8 : [I-V, (I-IV, I-V), VI-VIII :] [(1-8), 9-15] [(I-VIII), IX-XV	[(9-12, 9-11, 9-15)] [(9-15), IX-XV]
	[1-4, 4, (1-4), 5-8 :] [9-15 :]]
10) α) (Πάτμος)	[I-IV, 4, (I-IV), V-VIII :] [7, IX-XV :]]
	β) [1-4, 4, (1-4), 5-8 : [I-IV, 4, (I-IV), V-VIII :] [9-15 :] [(9-15), IX-XV :]]

1. Για να ξεχωρίζουν οι στίχοι του διστίχου, ο μὲν πρῶτος σημειώνεται με ἀραβικούς, ὁ δὲ δεύτερος με λατινικούς ἀριθμούς. Μέσα σὲ ἀγκύλες [] εἶναι κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς μουσικῆς στροφῆς, ἐνῶ μέσα σὲ παρενθέσεις () βρίσκονται οἱ ἐπαναλήψεις τοῦ κειμένου. Οἱ ἀριθμοὶ τέλος πού εἶναι με μαῦρα στοιχεῖα δείχνουν τὰ ἐξωτερικὰ τσακίσματα. Τὸ μέρος π. χ. [1-5, (1-5), 6-8, 7], πού εἶναι παρμένο ἀπὸ τὴ μελωδία 4, σημαίνει: α') ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ Α' μέρος τοῦ πρώτου στίχου τοῦ διστίχου· β') ὅτι πρῶτα ἐκτελοῦνται οἱ συλλαβὲς 1-5, ἔπειτα ἐπαναλαμβάνονται οἱ ἴδιες συλλαβὲς (1-5) καὶ ἀκολουθοῦν οἱ συλλαβὲς 6-8· γ') ὅτι στὸ τέλος προστίθεται ἓνα 7/σύλλαβο ἐξωτερικὸ τσακίσμα.

πού καλύπτει ένα δλόκληρο 15/σύλλαβο ίαμβικό στίχο, αποτελείται από δύο μέρη Α' και Β'. Στο Α' μέρος επαναλαμβάνονται δυο φορές οι συλλαβές 1-8, δηλ. τὸ α' ἡμίστιχο. Στο Β' μέρος επαναλαμβάνονται για μιὰν ἀκόμα φορά οι συλλαβές 1-8 και ἀκολουθοῦν οι συλλαβές 9-15, δηλ. τὸ β' ἡμίστιχο:

$$A [= 1-8, (1-8)], + B [= (1-8), 9-15] =$$

A [= ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ, (ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ)] +

B [= (ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ), τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει].

Στὸ δεύτερο στίχο, πού και αὐτὸς τραγουδιέται πάνω στὸ ἴδιο μοτίβο, παρατηροῦμε τὰ ἴδια ὅπως προηγουμένως, ἀλλὰ μὲ μιὰ διαφορὰ, ὅτι δηλ. στὴ θέση τῆς τρίτης ἐπανάληψως τῶν συλλαβῶν I - VIII βρίσκεται μιὰ ἀκόμη ἐπανάληψη τῶν συλλαβῶν 9-15 τοῦ πρώτου στίχου:

$$A [= I-VIII, (I-VIII)], + B [= (9-15), IX-XV]$$

A [= για θὰ πεθάνω για θὰ ζῶ, (για θὰ πεθάνω για θὰ ζῶ),] +

B [= (τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει), για θὰ 'μαι σ' ἄλλα μέρη]

Δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπανάληψη τῶν συλλαβῶν 9-15 στὸ δεύτερο στίχο γίνεται σκόπιμα. Θὰ μπορούσε κάλλιστα, ἀντὶ τῶν συλλαβῶν 9-15, νὰ ἐπαναληφθοῦν οι I-VIII, ὅπως συμβαίνει στὴ μελωδία 9, ὅπου ὁ μὲν μονωδὸς ἐπαναλαμβάνει τὶς I-VIII, ἐνῶ ἡ χορωδία τὶς 9-15, ἢ ὅπως στὴ μελωδία 8, ὅπου ὁ μὲν μονωδὸς ἐπαναλαμβάνει τὶς 9-15, ἐνῶ ἡ χορωδία τὶς IX-XV.

Στὶς μελωδίες 3, 4, 5, 6, 7 και 8 στὴ θέση τῆς τρίτης ἐπανάληψως τῶν συλλαβῶν 1-8 ὑπάρχει ἓνα 7/σύλλαβο ἐξωτερικὸ τσάκισμα. Τὸ ἴδιο ἢ ἄλλο 7/σύλλαβο τσάκισμα θὰ μπορούσε νὰ εἶναι και στὸ δεύτερο στίχο στὴν ἴδια θέση ὅπως στὴ μελωδία 10. Καὶ ὁμως προτιμᾶται ἡ ἐπανάληψη τῶν συλλαβῶν 9-15.

Γεννάται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα, γιατί γίνεται αὐτὴ ἡ ἐπανάληψη τῶν συλλαβῶν 9-15 στὸ δεύτερο στίχο. Ἡ πιὸ πιθανὴ ἐξήγηση εἶναι ὅτι αὐτὸ συμβαίνει, για νὰ τονισθῇ ἡ ὁμοιοκαταληξία τῶν δύο στίχων τοῦ διστίχου, ἢ ὅποια ἔχει ἀτονήσει λόγω τῆς ἀποστάσεως πού δημιουργεῖται ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλληλες ἐπανάληψεις.

Σκοπός 1: «Βλάχα» (Νάξος)

Τρόπ. do, τον. sol = sol

$\text{♩} = \sim 116$

1 Άς τρα- γου- δή-σω κιόσ χα- ρῶ, ρῶ, ρῶ, ἄς
τρα-γου-δή- σω κιόσ χα-ρῶ τοῦ χρό-νου ποιός τό Εέ- ρει,
για θά πε- θά-νω για θά ζῶ, ζῶ, τοῦ
χρό-νου ποιός τό Εέ- ρει, για θά'μαι σ'ἀλ-λα μέ- ρη,
3 Νά 'τον ἢ θά-λασ-σα για- λί, λί, νά
'τον ἢ θά-λασ-σα για- λί νά κύ-λα-νε λε- μό- νι
νά 'στέρ-να στήν ἀ-γά-πη μου, μου, μου,
ρι-στι-κό κυ- δῶ- νι, νά κύ-λα-νε λε- μό- νι.

(ΚΕΕΛ, ἀριθμ. εἰσ. μουσ. 1683, ταιν. 290Α9, χειρ. 2342, σελ. 412, συλλ. Στέφανος Ἡμελλος, Φιλώτιον Νάξου 1960. Τραγουδεῖ ὁ Γεώργιος Κρασαῶς (ἑτῶν 40) καὶ παίζουσι οἱ Γεώργιος Μουστακάκης (35) τσαμποῦνα καὶ Γεώργιος Κρασαῶς (40) τουμπάκι).

* Ἀπὸ λάθος τοῦ τραγουδιστῆ δὲν γίνεται ἡ ἐπανάληψη στὴν πρώτη στροφῆ.

Σκοπός 2: «'Απεραθίτικος» (Νάξος)

Τρόπ. re, τον. mi = mi

88-92
 Ό-λα τά πάν-τα, 'ωχ, ά-μάν, ά- μάν, ά-μά-νι,
 ό-λα τά πάν-τα, τά πάν-τ'άλ-λά-ξα-νε
 ό-λα τά πάν-τ'άλ-λά-ξα-νε
 ά-νε,μά ή δι-, μά ή δι-κή μου γνώ-μη,
 ό-σο κιάν τήν πι-, τζό-γιαμι νά μου ζή-σης
 ό-σο κιάν τήν πι-, κιάν τήν πι-έ-ζου-νε
 μά ή δι-κή μου γνώ-μη
 δέν άλ-λα-ξεν ά; δέν άλ-λα-ξεν ά-κό-μη.

(ΚΕΕΛ, αριθμ. είσ. μουσ. 495, ταιν. 23Α7, χειρ. 2795, σελ. 20, συλλ. Δημ. Νοτόπουλος, 'Απείρανθος Νάξου 1953· δέν αναφέρονται όνόματα τραγουδιστών και όργανοπαικτών).

Σκοπός 3 : «Τοῦ δρόμου ἢ τῆς καντάδας» (Σίφνος)

Τρόπ. sol χρωμ., τον. sol = sol

♩ = 116

'Α — νε-βαί-, ά-νε-βαί-νω κα-τε-βαί-νω, ά-,
 ά — μάν,ά - μάν, ά-μα-νέ, κρί-μαν τ'ά — νε-βά-σιμα-τα — βιολί
 τήν — ά-γά-, τήν ά-γά-πη μου δέ βλέ-πω, τή,
 κρί-μαν τ'ά — νε-βά-σιμα-τα, κιάρ-χι-νώ — τά κλά-μα-τα — βιολί

(ΚΕΕΛ, άριθμ. εις. μουσ. 21482, ταιν. 1462B2, χειρ. 4071, σελ. 19, συλλ. Γεώργ. Άμαργιανάκης, Βαθύ Σίφνου 1976.

Τραγουδοῦν οί Νικ.Γ. Κουλούρης ἢ Φασόλης (63) καί Λεων. Κων. Κορακῆς (43). Παίζουσι οί Ίω. Δημ. Ξανθάκης ἢ Κουτσουνας (45) βιολί καί Άπόστ. Νικηφ. Άβρανᾶς (57) λαούτο).

Σκοπός 4: «Σμυρνέικος» (Σίφνος)

Τρόπ. re, τον. do = re

♩ = \approx 92

Τώ-ρα που ή κα-, τώ-ρα που ή καρ-δού-λα
μου, ά-μάν, ά-μάν, ώχ, ά-μάν,
ά-μάν, ά-μάν -, ά-μάν-ι, άρ-χί-ζει κά-νει κέ-φι,
έ-μα-θα έ-χε, έ-μα-θα έ-χε-τε δε-
σμό, ά-μάν, ά-μάν,
άρ-χί-ζει κά-νει κέ-φι, Βα-σι-λι-κή και Έ-ψη

(ΚΕΕΛ, άριθ. εισ. μουσ. 21480, ταιν. 1462Α4, χειρ. 4071, σελ. 18, συλλ. Γεώργ. Αμαργιανάκης, Βαθύ Σίφνου 1976. Παίζουν και τραγουδοῦν οί ίδιοι όπως στο σκοπό 3. Καταγράφηκε ή 2η στροφή, με τραγουδιστή τὸ Ν. Κουλλούρη, πού είναι εὐκρινέστερη).

Σκοπός 5: «Τραγουδιστός του γάμου» (Κώς)

Allegro Moderato

Solo

Τρόπος του sol (ré=sol)

Lyra

Α Τὸν μπρο-στι - νό μας , Τὸν μπρο-στι -
᾽Α - φουῦ κρα-τᾶ μέσ' , ᾽Α - - φουῦ κρα -

- νό μας , ᾽Α - Τὸν μπρο-στι - νό μας μπρέ - - πει
- τᾶ μέσ' , ᾽Α - , ᾽Α - φουῦ κρα - τᾶ μέσ' στοῦ χο - -

Coro

του , Τὸν μπρο-στι - νό μας , Τὸν μπρο-στι -
ρό , ᾽Α - φουῦ κρα - τᾶ μέσ' , ᾽Α - - - φουῦ κρα -

- νό μας , ᾽Α - Τὸν μπρο-στι - νό μας μπρέ - πει
- τᾶ μέσ' , ᾽Α - ᾽Α - φουῦ κρα - τᾶ μέσ' στοῦ χο -

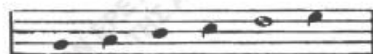
του, Ἄϊ - ντε, Βο - ῆ - θα Πα - να - γιά μου, πα - - -
 - ρό, Ἄϊ - ντε, Πα - πού - τσια ' πού τὰ τέ - λεια, μ' ὄ - -

Coro 1

- πού - τσια ' πού τὰ τέ - λεια, πα - - πού - τσια, πα' - πού - τσια, πα - - - -
 - λο χα - ρές και γέ - λοια, μ' ὄ - - - λο μ' ὄ - - - λο, μ' ὄ - - -

Solo

1. Ἄϊ - - - 2. Ἄϊ - - -
 - πούτσια ' πού τὰ τέ - λεια —
 - λο χα - ρές και γέ - λοια —



(Samuel Baud-Bovy, Τραγούδια τῶν Δωδεκανήσων, Τόμ. Β', Ἀθῆ-
 ναι 1938, σελ. 141 - 142. Παίζουν και τραγουδοῦν οἱ Πέτρος Θ. Χατζηπέτρου και
 Μιχαήλ Θεοφ. Μαστρομιχάλης).

Σκοπός 6 : «Θεραπιανός» (Σίφνος)

Τρόπ. re, τον. re = re

$\text{♩} = \sim 88$

'Ο έ-ρω-τα, ωχ, ά-μάν, ά-μάν, ά-μά-νι, κα-λέν, ό
 έ-ρω-τάς σου μ'έ-κα-νε
 ά-μά-νι, ά-μάν, ά-μάν, ά-μά-νι, κι ό
 έ-ρω, κιό-έ-ρω-τάς σου μ'έ-χει
 σά μα-ρα-μέ-νο, ωχ, ά-μάν, ά-μάν, ά-μά-νι, κα-λέ, σά
 μα-ρα-μέ-νο για-σε-μί
 ά-μά-νι, κιό έ-ρω-τάς σου μ'έ-χει, πού
 μω-ρου, πού μωρουδιά δέν έ-χει.

(ΚΕΕΛ, άριθ. εισ. μουσ. 21462, ταιν. 1460Α1, χειρ. 4071, σελ. 3, συλλ. Γεώργ. Ἀμαργιανάκης, Βαθύ Σίφνου 1976. Παίζουν και τραγουδοῦν οί ἴδιοι ὅπως στό σκοπό 3).

Σκοπός 7 : «Παριανέικος» (Σίφνος)

Τρόπ. do , τον. do = do

$\text{♩} = \infty 92$

Ἄν θές προ-φή-τη, ὦχ, ἀ-μάν, ἀ-μάν, ἀ-μάν-νι, κα-λέν, ἄν θές
 προ-φή-τ' ἡ-λί-α μου βιολί

ἀ-μάν, ἀ-μάν, ἀ-μάν-νι, ν' ἀ-νά-βω τὰ κε-ριά
 σου βιολί

νά μου φω-λάς τή, ὦχ, ἀ-μάν, ἀ-μάν, ἀ-μάν-νι, κα-λέ, νά μου
 φω-λάς τήν πέρ-δι-κα
 ν' ἀ-νά-βω τὰ κε-ριά σου πού' ναι στή χει-το-
 νιά σου βιολί

(ΚΕΕΛ, ἀριθ. εισ. μουσ. 21465, ταιν. 1460B1, χειρ. 4071, σελ. 6, συλλ. Γεώργ. Ἀμαργιανάκης, Βαθὺ Σίφνου 1976. Παίζουν καὶ τραγουδοῦν οἱ ἴδιοι ὅπως στὸ σκοπὸ 3).

Σκοπός 8: «Τραγουδιστός του γάμου» (Κῶς)

Allegretto moderato

Τρόπος του μι (si=mi)

Solo

Cant

1

Νύ - φη καμ - πιά, Νύ-φη καμ-πιά-να φραγ-κι -
 *Αϊ - ντε Πού σέ ση - μαί, Πού σέ ση-μαί-νου στή Φραγ -

Lyra

Coro

Solo

-κιά, Νύ - φη καμ - πιά, Νύ-φη καμ - πιά - να φραγ-κι - κιά, *Αϊ -
 -κιά, Πού σέ ση - μαί, Πού σέ ση - μαί νου στή Φραγ - κιά, *Αϊ -

3

4

-ντε Βο - - ή - θα Πα-να - γιά μου Ρο -
 ντε , ρο - - λό - ι του Δε - σπό-τη , κι ά -

5

Coro 1

-λό - ι του Δε - σπό-τη, Ρο - - λο - - ι, ρο - - λό - ι , ρο -
 -κού-ε - σαι στήν Πό-λη, κι ά - - κού , κι ά - κού , κι ά -

1. Solo 2.

- λό-ϊ — του Δε - σπό - - τη 'Αἶ - - ντε

- κού-ε - σαι στήν Πό - - λι,

Παρ. 1. 2. 3.

4. 5.

(Samuel Baud-Bovy, ἑ.π., σελ. 143-144. Παίζουν και τραγουδοῦν οἱ Πέτρος Θ. Χατζηπέτρου και Μιχαήλ Θεοφ. Μαστρομιχάλης).



α , νε - ρὸν ἄ - - πὸ . . ο τὴν Πά - - - - ρο. Γιὰ
 ρο ——— , καὶ τὸν πρῶ - το . . ο κουμ - πά - - - - - ρο.

Παρ. 1.



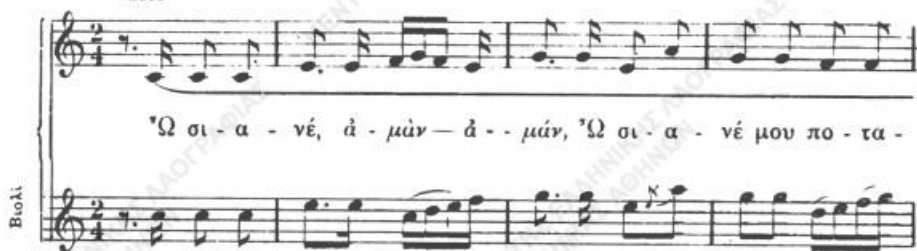
(Samuel Baud-Bovy, δ.π., σελ. 159 - 160).

Σκοπός 10: «Σι(γ)ανός» (Πάτμος)

Ben misurato

Τρόπος του do


Solo



Βασί

'Ω σι - α - νέ, ά - μάν - ά - - μάν, 'Ω σι - α - νέ μου πο - τα -

Coro



- μέ, 'Ω σι - α - - νέ, ά - μάν - ά - - μάν, 'Ω σι - α - - νέ μου πο - τα -

Poco più mosso

Solo *f*

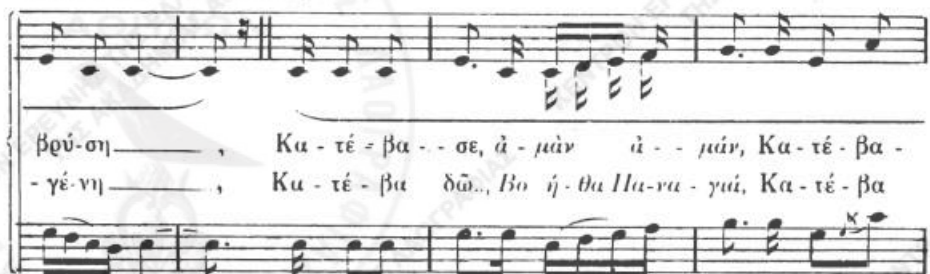
Coro



- μέ - , και τα - πει - νή μου βρύ - ση, και τα - πει - νή μου
- πού - ρη κι ά - σπρο - γέ - νη, κιμ - - - πού - ρη κι ά - σπρο -

Tempo 1^o

Solo



βρύ - ση - - - , Κα - τέ - βα - - σε, ά - μάν ά - - μάν, Κα - τέ - βα -
- γέ - νη - - - , Κα - τέ - βα δώ., Βο ή - θα Πα - να - γιά, Κα - τέ - βα

Coro

- σε τὸ κρυὸ νε - ρό, Κα τέ - βα - - σε, ἄ - μὴν — ἄ - μὴν, Κα - τέ - βα -
 δῶ - σε τὴν εὐ - - χή, Κα - τέ - βα δῶ, ἄ - μὴν — ἄ - - μὴν, Κα τέ - βα

Poco più mosso
Solo

- σε τὸ κρυὸ νε - - ρό — : ἘΝά ζῆ - τε , λέ - γε - - - τέ το, νὰ —
 δῶ - σε τὴν εὐ - - χή — . Καμ - πού - ρη κι ἄ - σπρο - ἄ - γέ - νη, στ' ἄν - - -

Coro

πιῆ τὸ κυ - πα - ρί - σι - . ἘΝά ζῆ - τε , λέ - γε - - - τέ το, νὰ —
 - τρό - γυ - νο πού γέ - νη. Καμ - - πού - ρη κι ἄ - σπρο - γέ - νη, στ' ἄν -

(Samuel Baud-Bovy, ὁ. π., σελ. 11-13).

RÉSUMÉ

Une particularité dans certaines chansons de Cyclades et de Dodécane
par Georges S. Amargianakis

Dans certaines chansons distiques des îles (Sifnos, Naxos, Patmos, Kos et Nissyros) sur des vers iambiques à quinze pieds, la strophe musicale, qui correspond à un vers tantôt sans et tantôt avec variations, se répète deux fois pour couvrir le distique entier.

Une particularité se présente au deuxième vers de ces chansons d'après laquelle avant son seconde hémistiche se répète le premier hémistiche du premier vers à savoir $(\alpha + \alpha + \beta) + (\gamma + \beta + \delta)$

Ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ, ἄς τραγουδήσω κι ἄς χαρῶ, τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει
γιὰ θὰ πεθάνω, γιὰ θὰ ζῶ, τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει, γιὰ θὰ 'μαι σ' ἄλλα μέρη.

L'auteur évoque cette particularité et il exprime l'opinion que cela se fait pour que la rime entre les deux vers affaiblir à cause de leur éloignement dû aux répétitions successives, soit souligné.

